

Godzina święta
z modlitwą intencji Światowych Dni Młodzieży

1.4 – OFIAROWANIE:

„TAJEMNICA RADOSNA Z ZAPOWIEDZIĄ CIERPIENIA”

Śpiew na wystawienie: *O zbawcza Hostio* lub inny.

Chwila ciszy.

Wprowadzenie: „Jezus wziął ze sobą uczniów”

P: Klękamy przed Tobą, o Panie, ukryty w Najświętszym Sakramencie. Wyznajemy, że jesteś prawdziwym Bogiem i prawdziwym Człowiekiem. Prosimy, abys zabrał nas ze sobą do Ogrójca, jak zabrałeś tam swoich uczniów. Trwając przy Tobie spoglądamy na całe Twoje życie. Ono było drogą do Jerozolimy i na Golgotę. Każdy jej etap był darem Twego miłosierdzia dla ludzi. Dziś pragniemy spojrzeć na wydarzenia, które dokonały się u początku Twojej życiowej wędrówki. Rozważamy tajemnicę Twego ofiarowania w świątyni.

L1: Z Ewangelii św. Łukasza (2,22-35): „Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, (Maryja i Józef) przynieśli Dziecię do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: «Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu». Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek sprawiedliwy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni.

L2: A gdy Rodzice wnosili Dzieciątko Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela. A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu»”.

L1: Z wielką miłością patrzyła na Ciebie, Jezu, Twa najświętsza Matka. Od pierwszej chwili Twego narodzenia, każdego dnia, Jej miłujące oczy biegły ku Tobie. Gdy przyniosła Cię wraz ze św. Józefem do świątyni, przeżywała radość modlitwy i oddania Ciebie Ojcu, jako Pierworodnego Syna. Jednak wraz z radosnymi przeżyciami pojawiła się bolesna zapowiedź. Dotyczyła ona Ciebie, Panie, i mówiła o tym, że nie spotkasz się wśród ludzi z życzliwym przyjęciem, lecz ze sprzeciwem. Również Serce Twej Matki przeniknie miecz. Zapowiedź ta realizowała się na różne sposoby w kolejnych latach Twego życia, ale najpełniej objawiła się wtedy, gdy nadszedł czas Twej męki.

L2: Przeżywamy tę prawdę w czasie świętej godziny. Pragniemy jednoczyć się z Tobą, Jezu, w Twojej modlitwie w Ogrójcu. Udziel nam łaski modlitwy pełnej wiary i miłości. W szczególny sposób prosimy Cię, miłosierny Jezu, abyśmy rozważając w dziesiątku różańca tajemnicę Twego ofiarowania w świątyni, dobrze zrozumieli prorocstwo Symeona, który pod natchnieniem Ducha Świętego nazywa Ciebie światłem na oświecenie pogan i chwałą Twego ludu, a także zapowiada, że będziesz wśród ludzi znakiem sprzeciwu.

Chwila ciszy.

L1: Prowadzi dziesiątek różańca.

Śpiew: *Duchu Święty, przyjdź* lub inny.

Część I – „Czuwajcie ze Mną”

P: Tajemnica Twego ofiarowania w świątyni, Panie Jezu, należy w rozważaniach różańcowych do tajemnic radosnych, ale pojawiają się w niej bolesne zapowiedzi, które w swoim czasie się wypełnią. Także w naszym życiu, od chwili grzechu pierworodnego radość przeplata się z cierpieniem, doświadczenie pokoju serca przeplata się z doświadczeniem lęku, codzienne nadzieje przeplatają się z codziennymi rozczarowaniami. Pragniemy wpatrywać się w Ciebie i Twoich uczniów, aby uczyć się uwielbienia Ojca, gdy serce doświadcza szczęścia, a także by uczyć się zaufania Jemu, gdy nadchodzi godzina ciemności. Przyjmij, dobry Jezu, naszą pieśń uwielbienia.

Śpiew (po każdym wezwaniu): *Będę śpiewał Tobie, mocy moja* lub *Chwała Bogu Ojcu, w chwale Jego Syn* albo *Jak dobrze jest dziękować Ci, Panie* lub *Pan jest mocą swojego ludu* albo *Chwała niech będzie zawsze i wszędzie Twemu Sercu, o mój Jezu.*

L3: Bądź uwielbiony, Panie Jezu, w świadectwie wiary św. Józefa, który cieszył się miłością Maryi, swej małżonki, a równocześnie przeżywał lęk i niepokój, gdy zobaczył, że jego umiłowana jest w stanie błogosławionym. On jednak, pełen wiary, wypełnił wiernie wolę Ojca zarówno w radości jak i w szukaniu odpowiedzi na trudne pytania.

L4: Bądź uwielbiony, miłosierny Jezu, w świadectwie wiary, jakie zostawiła nam Twa Najświętsza Matka. Swoją radość wyśpiewała podczas nawiedzenia św. Elżbiety w hymnie Magnificat. Od Symeona słyszy zapowiedź, że Jej Serce przeniknie miecz. W jednym i drugim doświadczeniu była zawsze Tobie wierna, o Panie.

L3: Bądź uwielbiony, wszechmocny Panie, w świadectwie życia Mędrców ze Wschodu, którzy po odkryciu gwiazdy z radością wyruszyli, aby oddać Ci pokłon. Ich radość połączyła się z bólem z powodu śmierci niewinnych dzieci, które Herod kazał zamordować.

L4: Bądź uwielbiony, najwyższy Kapłanie i Królu. Przeżyłeś tak wiele pięknych lat w Nazarecie. Miałeś przyjaciół i znajomych. Dla wszystkich miałeś otwarte serce. Kiedy jednak przyszedłeś do swego miasta jako Nauczyciel, jego mieszkańcy chcieli Cię strącić z góry. W tym samym mieście doznałeś szczęścia przyjaźni i bólu odrzucenia. Dajesz nam wzór cierpliwości i wierności w wypełnianiu woli Ojca.

L3: Bądź uwielbiony, nasz Zbawicielu. W Wielki Czwartek wieczorem przeżyłeś podniosłe i niezwykle chwile ze swoimi uczniami w Wieczerniku na Ostatniej Wieczerzy. Jednak po spożyciu posiłku poszedłeś z uczniami do Ogrójca, gdzie rozpoczął się czas męki. W ten sam wieczór radość zamieniła się w cierpienie, aby po zmartwychwstaniu ostatecznie pokonać zło, a w życiu przyszłym otrzeć każdą łzę z oczu ludzi.

L4: W dłuższej chwili ciszy wpatrujemy się w oblicze Pana, rozważając radosne i bolesne tajemnice Jego życia. We wszystkich wypełnił On do końca wolę Ojca. We wszystkich prowadził Go Duch Święty. We wszystkich jednoczyła się z Nim Jego Matka. My również z Nim się jednoczymy.

Dłuższa chwila ciszy.

Śpiew jednej z aklamacji.

Część II – „Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”

P: Dziękujemy Ci, najlepszy Panie, za przykład życia, jaki nam dajesz. Dziękujemy Ci za Maryję i Świętych, którzy Cię naśladowali we

wszystkim. Wpatrywali się w Ciebie, gdy rozradowałeś się w Duchu Świętym i wychwalałeś Ojca, a także gdy w Ogrójcu przeżywałeś modlitwę walki duchowej i krwawy pot pojawił się na Twoim czole. W drugiej części naszego czuwania przy Tobie pragniemy Cię prosić o siły do naśladowania Ciebie w chwilach radosnych i trudnych. Przede wszystkim prosimy Cię o dar przeżywania w czasie Mszy Świętej zarówno Twojej śmierci jak i Twego zmartwychwstania.

Śpiew (po każdym wezwaniu): *Otwórz me oczy* lub *Jezu, ufam Tobie* albo *Credo, credo, Amen* lub *Chrystus, Chrystus, to nadzieja cała nasza* (refren).

L1: Zbawicielu nasz i Panie. W Wieczerniku, w czasie Ostatniej Wieczerzy wzięłeś w swe ręce chleb i przemieniłeś go w swoje Ciało. Wzięłeś również kielich wypełniony winem i przemieniłeś je w swoją Krew. W tym znakach uobecniłeś całą swoją mękę, wszystkich chwile cierpienia i umierania na krzyżu. Wierzymy, że uczestniczymy w tym misterium w każdej Eucharystii. Spotykamy w niej cały realizm Twojej męki, choć jest on ukryty pod osłoną znaków. Jesteśmy wtedy z Maryją pod krzyżem. Jesteśmy uczestnikami Twojej ofiary. Otwórz, Panie Jezu, nasze oczy wiary, aby w nasze serce nie wkraśli żadne zwątpienie w tę prawdę, a nasze myśli były zawsze przy Tobie.

L2: Kościół uczy nas, że Ty, o Panie, w czasie świętej celebracji liturgicznej, przyjmujesz nasze cierpienia i jednoczysz je ze swoimi. Jest to dla nas wielka łaska. Nie zawsze jednak umiemy ją docenić. Nie zawsze potrafimy przynieść Ci na ołtarz i złożyć w Twe święte dłonie wszystkie nasze trudy i cierpienia, wszystkie rozczarowania i porażki. Być może nasza wiara jest zbyt słaba i choć uczestniczymy w Eucharystii, to niedowierzamy, że są w niej obecne również nasze cierpienia. Umocnij, Panie, moją wiarę.

L1: Dobry Jezu, wierzę, że w czasie sprawowania Eucharystii uobecniasz dla nas również tajemnicę zmartwychwstania. Zapraszasz do świętowania Tego zwycięstwa nad śmiercią i grzechem. Chcesz, abyśmy wraz z całym Kościołem śpiewali: „Wyznajemy Twoje zmartwychwstanie”. Naucz nas, Jezu, tak przeżywać świętą Eucharystię, aby prawda o zmartwychwstaniu przeniknęła nas całkowicie, abyśmy się stali świadkami Tego zmartwychwstania.

L2: Zbawicielu świata, w każdej Eucharystii uobecniasz dla nas swoją Paschę. Jednoczysz nas z sobą w swojej śmierci i w swoim

zmartwychwstaniu. Uświęcasz każde nasze przeżycie. Uświęcasz nasze cierpienia i uświęcasz nasze szczęście. Dajesz siły do trwania w wierności Ojcu niebieskiemu, gdy zostajemy zanurzeni w Twojej męce i do śpiewania pieśni chwały, gdy zostajemy napełnieni Twoją radością. Dodaj nam siły, o Panie, abyśmy we wszystkim wypełnili wolę naszego Ojca w niebie.

L1: Wdzięczni, o Panie, za Twoje dary, pragniemy w cichej modlitwie opowiedzieć Ci o naszym uczestnictwie w Eucharystii, o naszym przeżywaniu Twojej męki i Twego zmartwychwstania w czasie jednego zbawczego wydarzenia, jakim jest Msza Święta. Prowadź nas, Panie, mocą swego Ducha.

Dłuższa chwila ciszy.

Śpiew: *Jezusa ukrytego lub Wszystko Tobie oddać pragnę.*

Część III – „Wstańcie, chodźmy”

P: Gdy skończyłeś, Panie, modlitwę w Ogrójcu, wezwałeś Apostołów słowami: „Wstańcie, chodźmy”. W tej ostatniej części naszego czuwania idziemy z modlitwą do naszych braci i sióstr. Błagamy dla nich o potrzebne łaski. Ogarniamy sercem sprawy Kościoła i świata, sprawy parafii i rodzin, a także nasze osobiste intencje.

L3: Prosimy Cię, Panie, za kapłanów, których wybrałeś, aby byli pasterzami Twego ludu.

L4: Prosimy Cię o dar nowych powołań do kapłaństwa, życia konsekrowanego, do małżeństwa. Spraw, aby każdy ochrzczony odkrył i przyjął powołanie, które mu dajesz.

L3: Prosimy Cię o pokój na świecie i za prześladowanych chrześcijan. Przemień serca tych, którzy dążą do wojny i zabijają braci.

L4: Prosimy Cię, najlepszy Jezu, za wszystkie małżeństwa i rodziny. Broń ich przed wszystkim, co dzieli i udziel im ducha jedności.

L3: W tych tygodniach i miesiącach szczególnie gorąco prosimy Cię, dobry nasz Panie, za ludzi młodych. Prowadź ich mocą swego Ducha, błogosław wszystkim, którzy przygotowują Światowe Dni Młodzieży w Krakowie i udziel nam wszystkim zapału wiary.

L4: Przyjmij, Panie, także nasze osobiste intencje, które przedstawiamy w cichej modlitwie.

Chwila ciszy.

P: Dziękujemy Ci, Panie, za dar dzisiejszej modlitwy, za łaskę „Godziny świętej”. Kończąc ją prosimy, abyś nas pobłogosławił. Dotknij swoją łaską naszych serc, abyśmy nie zmarnowali żadnego z darów, które nam dziś ofiarowałaś.

Śpiew: *Przed tak wielkim* lub inny.

Błogosławieństwo, śpiew uwielbienia i śpiew na zakończenie.